

Dr August Konkel, Przysłówia, sesja 18

© 2024 August Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja nr 18, Kontemplacja mądrości, Przysłów 30:1-17, dodatek.

Zapraszamy do naszych rozważań nad Księgą Przysłów.

W trakcie tych przemówień doszliśmy do punktu z Księgi Przysłów, który często nazywamy Dodatkiem. Główne zbiory kończą się na Przysłowiach ludzi Ezechiasza. Następnie mamy różne krótsze fragmenty kończące książkę.

Mówi się, że pierwszym z tych krótszych fragmentów są słowa Agura, syna Jahwe, z rozdziału 30, wersetu 1. Są rzeczy w Księdze Przysłów, które są nieco tajemnicze i wiemy, że jednym z nich jest ten pierwszy werset z Księgi Przysłów 30. Nie jest do końca pewne, jakie było naprawdę pochodzenie i znaczenie słów Agur, syn Jahwe. Zwykle jest to interpretowane jako bycie królem lub mądrą osobą, a to są jego myśli i jego słowa.

Ale żadne takie osoby nie są znane w żaden inny sposób. Niektórzy rabini, sięgający okresu średniowiecza i wcześniejszych, uważali, że jest to prawdopodobnie zwykły rzeczownik. Zatem Agur może być przybyszem, a może zbieraczem, a Jahwe może być kimś czystym.

Może więc są to tylko myśli kogoś, kto zbiera Księgi Przysłów i jest czysty. To kolejne zdanie również ma różne tłumaczenia. Czasami tłumaczy się to jako imię Ucał, ale wydaje się niemal pewne, że należy to pojęcie podzielić na czasownik, w którym mówi: jestem zmęczony, jestem zmęczony.

Są to raczej dwa hebrajskie słowa niż jedno. Pierwsze hebrajskie słowo to la – jestem zmęczony, a drugie – Jekal – jestem wyczerpany. Jest to więc wyraz zmęczenia, jakie czasami odczuwają ludzie.

Jestem zmęczony, o Boże, lthiel jest częścią Boga. Jestem zmęczony, o Boże, jestem zmęczony i dobiegłem końca. Błędne określenie słowa lthiel w hebrajskiej historii tego wersetu uległo pewnemu pogłębieniu, gdy przyjrzymy się Księdze Przysłów w innej wersji, w której ją mamy.

Wspomniałem już, że druga wersja, w której mamy Przysłówia, zachowała się w tłumaczeniu greckim. Wielokrotnie zaobserwowaliśmy, że Księga Przysłów rozrastała się przez wieki, dlatego w pewnym momencie uznano, że jej forma jest ostateczna. Jednak forma przyjęta jako ostateczna w języku hebrajskim, przetłumaczona na język

grecki, różniła się od formy, którą uznano za ostateczną w tekście hebrajskim, zachowaną po upadku Jerozolimy i w okresie średniowiecza.

Tak więc, jak zauważyłem w tym krótkim wyjaśnieniu, tekst grecki jest tutaj zupełnie inny i w rozdziale 30 wersecie 1 jest napisane: bój się moich słów, synu, a obawiając się ich, pokutuj. Nie ma to żadnego związku z językiem hebrajskim, który mamy w naszym tekście, ale ma to bardzo dobry sens w tekście greckim, ponieważ istnieje tam zupełnie inny poprzednik. To są rozdziały, które są wcześniej.

Zatem w tekście greckim mamy słowa mądrego zakończenia w roku 2422. Po całej tej części słów mędrców bezpośrednio następują słowa z rozdziałów 31 do 9, dodatkowe słowa dla mądrych, liczba Przysłowia. Cała ta sekcja pojawia się najpierw, a następnie księga kończy się zbiorem Ezechiasza w 25.1. Całkiem inny układ.

I jedno nie jest bardziej słuszne niż drugie. Są po prostu inne i to w pewnym stopniu ujawnia się w niektórych tajemnicach, jakie niesie ze sobą nasz tekst. Ale to jest Wyrocznia Agur, jak się ją nazywa, i zasadniczo to, co robi, to ubolewanie nad naszą ignorancją.

Ubolewanie nad faktem, że nie znamy dróg Bożych. Mówi, że byłem jak zwierzę. Byłem jak bestia.

Po prostu nie rozumiałem. Trochę lamentu kaznodziei, wiecie, o co tak naprawdę chodzi w życiu? Jak rozumiemy te wszystkie czasy i wszystko, co się dzieje? Cóż, nie możemy tego zrozumieć, mając wiedzę, którą posiadamy. Nie wiemy, dlaczego to wszystko się dzieje.

Jak więc to jest, że musimy żyć? Cóż, to jest pytanie, które zadaje kaznodzieja. W pewnym sensie Księga Przysłów zadaje to samo pytanie, co kaznodzieja. Skoro nie rozumiemy tego wszystkiego, jak więc mamy żyć? Jak się zachowujemy? Stworzenie jest cudem piękna i niebezpieczeństwa, jak widzimy to w Księdze Hioba.

Elifaz próbuje powiedzieć, wiesz, niezależnie od złych okoliczności, Bóg interweniuje i sprawia, że dzieją się dobre rzeczy. On zsyła deszcz i tak dalej. I Hiob odpowiada mu w swoim przemówieniu.

Mówi, że tak. Mówi, że Bóg wszystko dobrze robi. On zsyła trzęsienia ziemi i zsyła wszelkiego rodzaju rzeczy, które sprawiają nam ból i kłopoty.

Boże drogi nie zawsze są zgodne. Zatem Hiob jest oczywiście książką o tym, jak poznać sprawiedliwość? O co chodzi w sprawiedliwości? A przyjaciele myślą, że wiedzą, czym jest sprawiedliwość. Hiob mówi: nie, mylisz się.

Nie tak działa sprawiedliwość w obliczu bólu. Ale potem Hiob odwraca się od Boga i mówi: „Nie jesteś sprawiedliwy”. Bóg zwraca się do Hioba na końcu księgi w rozdziałach 30 wersetów od 8 do 14.

A on mówi: No cóż, Jobie, dlaczego nie powiesz mi, czym jest sprawiedliwość? I wtedy Hiob faktycznie dochodzi do tego, do czego doszliśmy: jestem dzieckiem prochu. Co właściwie wiem o sprawiedliwości? Cóż, to lament naszego Aguirre. On nie wie.

Ale on to ma. Jest prawda objawiona. Bóg dał poznać swoje słowo.

W tym miejscu kończy się Mojżesz w 30. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa. Mojżesz mówi: słuchajcie, ta Tora, Tora Zot, jak to jest w języku hebrajskim, ta Tora została objawiona. Nie musisz wznosić się do nieba, aby spróbować to zdobyć.

To jest tutaj. To jest z tobą. To prawda.

Następnie Księga Powtórzonego Prawa zawiera dodatkową przestrożę. Nie myśl, że możesz dodać do tego, że wiesz coś, czego to nie ma. I dlatego Aguirre modli się o pokorę.

I bardzo podoba mi się ten fragment z 30. rozdziału Księgi Przysłów. Nie pozwól mi być zbyt bogatym. Nie pozwól mi być zbyt czystym, zbyt biednym.

Pomóż mi zrozumieć moje miejsce. Trochę jak Psalm 73. Byłem zazdrosny o niegodziwców, dopóki nie zacząłem widzieć szerszego obrazu.

I zdałem sobie sprawę, że tym, którzy stali się tak potężni i bogaci dzięki chciwości i innym szkodliwym metodom, nie należy zazdrościć, ponieważ cierpią bardziej niż my. Ciągłe czytam przykłady sytuacji, w których niektórzy z najbogatszych ludzi na świecie prowadzą bardzo żałosne życie. A potem myślę sobie: o kurczę, czy mam szczęście, że nie mam takich pieniędzy i takiej władzy, bo oni mają nie do pozazdroszczenia.

Myślę, że tutaj zaczyna się nowy rozdział. Mówiliśmy o tych, którzy są błogosławieni. Mówimy tutaj o tych, którzy nie są błogosławieni.

A ci, którzy nie są błogosławieni, to oczywiście ci, którzy nie chcą uznać godności niewolnika. Zatem, na przykład, krytykowanie niewolnika wobec swego pana lub służi wobec swego pana, a nie niewolnika w naszym współczesnym znaczeniu tego słowa, rób tak, bo nie okaże się to dobre. Grzechy niegodziwego pokolenia, tych, którzy pogardzają rodzicami, wiecie, to tak poważna sprawa w Torze Mojżesza, w nauczaniu Mojżesza, że jest to godne śmierci, jeśli w rzeczywistości jest to tego rodzaju pogarda.

Zarozumiałość, arogancja i chciwość są jak dzika bestia. A ci ludzie oczywiście w ten czy inny sposób przejmują twoją własność. Wszystko to jest złe i ci ludzie, jak mówi autor mądrości, to ludzie, którzy nie są błogosławieni.

I na koniec to ostatnie słowo na temat chciwości z pijawką. Pijawka ma jakby dwa usta. Nie za bardzo rozumiem pijawki, ale są zachłanne całym ciałem.

Zatem córki pijawki są jak sama pijawka. W pewnym sensie na nie zasługuje. A oni zawsze potrzebują więcej.

I tak mądry pisarz tutaj, mądry pisarz tutaj, podaje nam przykłady rzeczy, które nigdy nie mówią wystarczająco dużo. Chciwość nigdy nie mówi dość, tak jak Szeol nigdy nie mówi dość. Nieważne, ilu ludzi umrze, to nie wystarczy.

Będą nadal umierać. Ogień nigdy nie mówi dość. Nieważne, ile się spali, nadal będzie palić więcej.

Bezplodność to ból, którego po prostu nie da się zaspokoić. To nigdy nie mówi wystarczająco dużo. Jest to coś, z czym jako pastorowi zawsze było mi najtrudniej sobie poradzić.

Radzenie sobie ze śmiercią to jedno. Miałem do czynienia ze śmiercią dzieci, nawet niemowląt. Ale ból związany z niemożnością posiadania dziecka, kiedy tego pragniesz, jest innego rodzaju.

Nie mogę tego wytłumaczyć. Ale jako pastor mogę powiedzieć, że jest to inny rodzaj rzeczy, z którą należy się uporać. Pogarda dla rodziców.

Bardzo często dzieci okazują pogardę rodzicom i czasami widzimy to w bardzo okropnych przypadkach, gdy dzieci chcą pieniędzy rodziców, gdy dzieci chcą ich własności. I nie trzeba daleko szukać, żeby przeczytać o przestępstwach, w których dzieci zabijają rodziców, bo chcą ich własności. Można to porównać do chciwego oka.

Jak Jezus wyjaśnia to u Mateusza, chciwe oko, strzeżcie się chciwego oka. Jest to cytata z 15. rozdziału Księgi Powtórzonego Prawa, odnoszący się do roku szabatowego. Kiedy nadchodzi rok szabatowy, bądź hojny.

Nie mów: „Och, ten dług zostanie umorzony już za rok, dlatego nie zamierzam pożyczać tych pieniędzy”. Nie, uważaj na tego rodzaju chciwość. Nie pozwól, aby twoje oko było zachłanne.

I tu przysłowie mówi, że chciwe oko wyłupie sęp szybujący nad doliną. Ten rodzaj chciwości jest bardzo destrukcyjny. Uważam, że są to jedne z najbardziej

wymagających i trudnych przysłów, ponieważ bardzo trudno jest określić, czego potrzebuję, a nie tego, czego po prostu chcę.

Częścią tej trudności jest to, że czasami to, czego potrzebuję, tak naprawdę ciągle się zmienia, ponieważ zmienia się świat wokół mnie i społeczeństwo wokół mnie, i być może będę musiał prowadzić samochód. To może nie być opcja. A jednocześnie chcę innych rzeczy i są one dla mnie tak samo istotne jak wszystko inne w moim życiu.

Dlatego zawsze jest trochę tego napięcia. Ale te przysłowia przypominają, że stale musimy uważać, aby nie kontrolowały nas rzeczy, których pragniemy. Przypominamy, że gdy zaczynają się słowa Agury, wiemy tak niewiele, a my, jako jednostki, jesteśmy tak ograniczeni i słabi.

To jest dr August Konkell w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 18, Kontemplacja Mądrości. Przysłów 30:1-17, dodatek.